

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 22. maj 2007 af Østre Landsrets 3. afdeling
(landsdommerne B. Tegldal, Teilmann og Torben Steffensen (kst.)).

3. afd. nr. B-2148-06:

Advokat **Sagsøger**

(selv)

mod

Advokatnævnet

(advokat Henrik Steen Andersen)

Sagens baggrund og de nedlagte påstande

Ved kendelse af 7. juni 2006 (J.nr. 02-0401-05-0903) har Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, pålagt advokat **Sagsøger** en bøde til statskassen på 5.000 kr.

Denne kendelse har advokat **Sagsøger** i medfør af retsplejelovens § 147 d ved stævning modtaget den 6. juli 2006 indbragt for landsretten med påstand om ophævelse af kendelsen.

Advokatnævnet har påstået kendelsen stadfæstet.

Advokatnævnets kendelse er sålydende:

"Sagens parter:

Under denne sag har **Person 1** og **Person 2**, **Adresse 1**,
By 1, 2200 København N., klaget over advokat **Sagsøger**.

Sagens tema:

Klagen vedrører advokatens adfærd i forbindelse med afslutning af en sag, herunder afregning i henhold til retshjælpsforsikring.

Datoen for klagen:

Klagen blev indgivet ved brev af 5/5 2005.

Sagsfremstilling:

Person 1 og Person 2 rettede henvendelse til advokat Sagsøger med anmodning om bistand til gennemførelse af sagen mod sælger af et kolonihavehus, som i strid med kolonihaveforeningens vedtægter havde solgt huset til overpris.

Den 6/9 2004 fremsendte advokat Sagsøger udkast til stævning til sælger med oplysning om, at stævning ville blive fremsendt til retten, hvis der ikke skete betaling af påstandsbeløbet inden 10 dage.

Den 17/9 2004 udtog advokat Sagsøger stævning for Person 1 og Person 2 mod sælger med påstand om betaling af 145.189 kr.

Ved brev af 23/9 2004 fremsatte advokat Sagsøger tilbud om forligsmæssig løsning på sagen mod sælgers betaling af 135.000 kr. Han anførte, at han i tilfælde af betaling ville anbefale sine klienter at hæve sagen på vilkår, at hver part afholdt egne sagsomkostninger.

Ved brev af 11/10 2004 meddelte sælgers advokat, at sælger alene ville acceptere betaling af 51.404 kr. Sælgers tilbud blev efter telefoniske drøftelser mellem advokaterne forhøjet til 100.000 kr.

Ved brev af 20/10 2004 foreslog advokat Sagsøger, at sagen blev forligt med sælgers betaling af 135.000 kr.

Ved brev af 21/10 2004 præciserede advokat Sagsøger, at hans klienter som en del af forliget accepterede, at hver part afholdt egne sagsomkostninger.

Ved brev af 3/11 2004 accepterede sælgers advokat forligsmæssig afslutning af sagen mod betaling af 135.000 kr. og en aftale om, at retssagen blev hævet, og at hver part skulle bære egne sagsomkostninger.

Den 11/11 2004 betalte sælger forligsbeløbet på 135.000 kr. til advokat Sagsøger.

Advokat Sagsøger havde tidligere den 23/9 2004 ansøgt om retshjælpsdækning til retssagen mod sælger. Codan Forsikring havde ved brev af 12/10 2004 anmodet om oplysninger om forsikringstagernes forsikringshold. Efter korrespondance mellem Codan og advokat Sagsøger meddelte selskabet ved brev af 10/11 2004 retshjælpsdækning til sagen i henhold til de almindeligt gældende retshjælpsbetingelser.

Ved brev af 12/11 2004 afregnede advokat Sagsøger sagen over for Person 2 således:

"Hermed følger til jeres orientering kopi af seneste korrespondance, herunder med Codan.

Som I kan se forsøger vi at få dækket kr. 10.790,- af jeres retshjælpsforsikring.

I øvrigt ser min afregning således ud:

Forligsbeløb		kr. 135.000,00
Retsafgift	kr. 3.290,00	
Salær incl. 25 % moms	" 12.500,00	
Balance	" <u>119.210,00</u>	
	<u>kr. 135.000,00</u>	<u>kr. 135.000,00</u>

Saldo i jeres favør **kr. 119.210,00** er vedlagt i check."

Ved faktura af samme dag opgjorde advokat **Sagsøger** sit salær over for **Person 1** og **Person 2** til 10.000 kr. ekskl. moms.

Ved brev af 12/11 2004 til Codan Forsikring oplyste advokat **Sagsøger**, at der var indgået forlig i sagen, og at opgørelsen over for retshjælpsforsikringen så således ud:

"Retsafgift	kr. 3.290,00
Salær e.o. incl. moms	" <u>10.000,00</u>
ialt	kr. 13.290,00
- selvrisko	" <u>2.500,00</u>
Forsikringsdækning	kr. 10.790,00

hvilket beløb jeg anmoder om at få anvist til mit kontor.

Opmærksomheden henledes på, at takstmæssigt proceduresalær for en sag med pågældende sagsværdi er kr. 20.000 incl. moms og retsafgift."

Ved brev af 15/11 2004 til advokat **Sagsøger** anførte Codan Forsikring, at retshjælpsvilkårenes § 9, stk. 2, ikke var overholdt, idet spørgsmål om fordeling af sagens omkostninger ved indgåelse af forlig skal begæres påkendt af retten eller godkendes af selskabet, inden bindende aftale indgås.

Ved brev af 31/1 2005 til advokat **Sagsøger** meddelte Codan Forsikring, at **Person 1** og **Person 2** havde kontaktet selskabet og oplyst, at der var afregnet over for dem allerede ved brev af 12/11 2004. Selskabet henviste til retshjælpsvilkårenes § 11, stk. 2, hvoraf fremgår, at advokater skal afstå fra at gøre salærkrav gældende hos sikrede, når der gives tilsagn om retshjælpsdækning.

Ved brev af 2/2 2005 til Codan Forsikring anførte advokat [Sagsøger] bl.a., at det ikke er usædvanligt, "at der parallelt med en retssags forberedelse uden præjudice forhandles et mundtligt udenretligt forlig", og at dette var tilfældet i sagen, hvor klienterne accepterede, at hver part skulle afholde egne sagsomkostninger.

Advokat [Sagsøger] anførte videre, at hans klienter havde fået oplyst, at han salær efter omstændighederne ville udgøre 10.000 kr. ekskl. moms. På dette grundlag blev sagen udenretligt forliget, og retshjælpsforsikringen var dermed ude af billedet, men at han opfordrede Codan til kulancemæssigt at dække et beløb på 13.290 kr.

Ved brev af 10/2 2005 til Codan Forsikring anførte advokat [Sagsøger] bl.a., at han havde modtaget sine klienters mandat til at indgå et udenretligt forlig om betaling af 135.000 kr. inkl. sagens omkostninger til advokat på 10.000 kr. ekskl. moms. Forliget omfattede således sagsomkostningerne, hvorfor retshjælpsforsikringen var ude af billedet. Såfremt Codan Forsikring kulancemæssigt ville forbedre klienternes forlig, havde hverken klienterne eller han noget herimod.

Ved brev af 18/2 2005 meddelte Codan Forsikring, at man var indforstået med at acceptere et forlig, hvorefter der i relation til retshjælpsforsikringen alene resterede betaling af retsafgift, som selskabet ville afholde, dog med fradrag af selvrisiko. Beløbet ville blive betalt direkte til advokatens klienter.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Person 1] og [Person 2] har gjort gældende, at advokat [Sagsøger] har handlet i strid med god advokatskik i forbindelse med afslutningen af sagen.

De har anført, at advokatens rådgivning var mangelfuld og vildledende, at sagen blev afregnet uden afklaring af forholdet til retshjælpsforsikringen, og at advokaten i en periode ikke vendte tilbage til dem for en endelig afslutning af sagen.

De har endvidere fremhævet, at de ikke blev orienteret om eller accepterede, at forsikringen ikke ville dække sagsomkostningerne, når de accepterede forliget som sket.

Indklagede:

Advokat [Sagsøger] har påstået sagen afvist som åbenbart grundløs og har til støtte herfor gjort gældende, at klagerne tiltrådte forliget efter orientering om, at de ved det udenretlige forlig, der også omfattede sagsomkostningerne, selvfølgelig ikke kunne kræve disse omkostninger refunderet en gang til af en eventuel retshjælpsforsikring. [Person 2] insisterede dog på, at advokat [Sagsøger] alligevel søgte at få retshjælpsforsikringen til at forbedre forliget, hvad han gjorde.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har efter forberedende behandling i kredsbestyrelsen for 1. advokat-kreds været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 6 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Nævnet finder, at advokat **Sagsøger** ikke har godtgjort, at han forud for indgåelsen af det udenretlige forlig har rådgivet **Person 1** og **Person 2** om konsekvenserne af indgåelse af forlig i retssagen i relation til muligheden for dækning af omkostninger til advokat under retshjælpsforsikringen.

Nævnet finder, at advokat **Sagsøger** har handlet i strid med god advokat-skik ved at opkræve salær hos **Person 1** og **Person 2** i den foreliggende situation, hvor han havde søgt retshjælpsdækning, idet han dermed var forpligtet til at overholde vilkår for retshjælpsforsikring, herunder at der ikke kan afregnes salær direkte over for klienterne. Han var derfor ikke berettiget til at indgå forlig i sagen uden forsikringsselskabets accept heraf, når han ikke havde opnået klienternes udtrykkelige accept af, at ansøgningen om forsikringsdækning blev frafaldet, efter at klienterne forudgående var blevet gjort bekendt med de økonomiske konsekvenser heraf.

Som følge af det anførte pålægger nævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat **Sagsøger** en bøde til Statskassen på 5.000 kr.

Denne afgørelse kan i medfør af retsplejelovens § 147 d inden 4 uger indbringes for Østre Landsret af advokat **Sagsøger**.

Der er ved afgørelsen ikke taget stilling til berettigelsen af størrelsen af advokatens eventuelle salærkrav over for **Person 1** og **Person 2**, da dette ikke er påklaget.”

Der er i landsretten foretaget dokumentation af sagens bilag og afgivet partsforklaring af advokat **Sagsøger**.

Advokat **Sagsøger** har forklaret blandt andet, at han er advokat for kolonihaveforbundet med ca. 42.000 medlemmer. Den foreliggende sag var den anden sag om tilbagebetaling af en del af købesummen, fordi der var betalt en købesum, der var større, end hvad der kunne godkendes i henhold til forbundets vedtægter. Den første sag var den såkaldte '**By 2** sag', som endnu verserede ved retten. Det var derfor på daværende tidspunkt uafklaret, hvordan domstolene ville stille sig til et krav om tilbagebetaling. Det er hans opfattelse, at enhver advokat har pligt til at søge sine retssager forligt. Det i sagen fremsatte forligsfor-slag svarer til, hvad der er blevet normalt i disse sager. Han har løbende sendt kopi af den udvekslede korrespondance til sine klienter. Klienternes krav var, at der skulle betales 135.000 kr. af modparten. Efter omstændighederne accepterede klienterne endvidere, at hver part skulle bære egne sagsomkostninger. Klienterne vidste således, at der ville blive ca. 120.000 kr. til dem selv. Modparten accepterede dette ved breve af 3. og 5. november

2004. Den 11. november 2004 modtog han Codans bekræftelse på retshjælpsforsikring. Samme dag blev forliget opfyldt af modparten. Hans klienter bad ham om at forsøge at få Codan til at betale deres sagsomkostninger, og han indvilgede i at rette henvendelse til forsikringsselskabet, selvom han ikke var glad for det.

Procedure

Til støtte for påstanden om ophævelse af Advokatnævnets kendelse har advokat **Sagsøger** i det væsentlige for retten gentaget sine anbringender anført overfor nævnet.

Advokatnævnets advokat har gentaget og uddybet Advokatnævnets begrundelse for, at advokat **Sagsøger** har handlet i strid med god advokatskik.

Landsrettens begrundelse og resultat

Advokat **Sagsøger** søgte på sine klienters vegne om retshjælpsdækning hos forsikringsselskabet Codan i brev af 23. september 2004, efter at han den 17. samme måned havde udtaget stævning i sagen. I brev af 10. november 2004 bekræftede Codan retshjælpsdækning i overensstemmelse med de gældende retshjælpsvilkår. Disse indebærer, at spørgsmålet om fordeling af sagens omkostninger i tilfælde af forlig skal begæres påkendt af retten eller godkendes af selskabet, inden bindende aftale indgås. Uanset om advokat **Sagsøger** måtte have opnået sine klienters accept af, at der i hans brev af 21. oktober 2004 blev fremsat et forligstilbud over for modparten, der indebar, at hver part skulle afholde egne sagsomkostninger, har advokat **Sagsøger** ikke godtgjort, at klienterne forstod, at de herved frasagde sig ikke bare muligheden for at få tilkendt sagsomkostninger af retten, men også retten til at få deres sagsomkostninger dækket via retshjælpsforsikringen i overensstemmelse med policevilkårene.

Landsretten finder, at advokat **Sagsøger** har tilsidesat god advokatskik ved - efter at være blevet gjort bekendt med klienternes opfattelse og efter Codans afvisning af at dække hans salær - at have fastholdt, at klienterne skulle betale salæret. Den udmålte bøde findes passende, og landsretten stadfæster derfor Advokatnævnets kendelse.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Advokatnævnets kendelse af 7. juni 2006 i sagen mod advokat [Sagsøger] stadfæstes.

Advokat [Sagsøger] skal inden 14 dage til Advokatnævnet betale 8.000 kr. i sagsomkostninger for landsretten.